

Advaita en Wetenschap (7.2) Evolutie

In Advaita en Wetenschap (7.1) werd de Dalai Lama geciteerd dat de werkelijkheid door een ordenende intelligentie is geschapen en wordt bestuurd een metafysisch standpunt is.

(**Metafysica** is de wijsgerige leer die niet de werkelijkheid onderzoekt zoals ze ons gegeven wordt uit zintuiglijke waarneming (**fysica**), maar op zoek gaat naar het wezen van die werkelijkheid en wat haar constitueert. (Wikipedia))

Met andere woorden: het bestaan van een ordenende intelligentie is een niet te bewijzen of nog niet bewezen stelling.

Planten die door spintmijten worden aangevallen scheiden een geurstof af die de roofmijt aantrekt voor vernietiging van de spintmijt, daarnaast zouden zij signalen uitzenden om de andere planten te waarschuwen; planten scheppen hun ecosysteem. Dit scheppen van een ecosysteem vinden wij ook terug bij termieten (A&W 5) en ook ons eigen lichaam is een zelfregulerend systeem, zij het dat het bewust van voedsel, vocht en warmte voorzien moet worden.

Er is dus in alles een intelligentie werkzaam die tot zekere hoogte ordenend is. Termieten scheppen hun ecosysteem, planten scheppen hun ecosysteem en met vallen en opstaan scheidt ook de mens zijn ecosysteem. Vallen en opstaan: dus geheel en al empirisch!

De laatste ontdekkingen zijn dat uit cellen van mensen via een gekloonde embryonale cel embryonale stamcellen gekweekt kunnen worden (een stamcel is in staat zich tot elk type cel te differentiëren en kan zodoende ingezet worden tot heling van om het even welk orgaan). De vraag hierbij is wat is de “stamcel” van de stamcel die dit onnipotente bewustzijn tot heling reeds bezit?

Hoe dicht nadert hier de Avatamsaka Sutra met het volgende niet deze vraag :
“In elk atoom van alle rijken die in het universum bestaan bevinden zich uitgestrekte oceanen van wereldstelsels.”

Kan verondersteld worden dat gedreven vanuit het Ene Bewustzijn, het Oerbewustzijn elk wezen - zowel individueel als collectief - een scheppend handelen verricht, een zichtbaarheid geeft aan wat door hem in de geest gezien en ervaren wordt? Een scheppend en ordenend handelen dat tegelijkertijd een vernietigend handelen is?

Oud is het beeld vanuit het Hindoeïsme van de god Shiva, de schepper en vernietiger en waarvan niet geheel toevallig ook een beeltenis de inkomhal van het Cern in Genève opluistert. Ook de kwantumfysica is met dit beeld vertrouwd, door de vaststelling dat deeltjes elkaar scheppen en vernietigen.

En als wij goed ons handelen waarnemen zien wij duidelijk dat wij onophoudelijk een scheppend én vernietigend wezen zijn, van cel tot voeding, drinken en de elektronica.

Hoe wonderlijk is dat uit één eicel en één zaadcel een volledig wezen met stamcellen

kan ontstaan. Hoe wonderlijk is dat uit één ontkernde eicel en één cel van dezelfde bron een nieuw leven kan ontstaan.

Dit kan alleen als elke cel de volledige informatie - bewustzijn - bevat die benodigd is.

“Er is niemand zo vaardig als ik die in eeuwigheid het ganse universum draag zonder het met mijn lichaam te beroeren.” (vers 2.13 Ashtavakra Samhita)

Een intelligentie dat sturend is zonder te sturen!

Een Intelligentie, Onkenbaarheid die zich kenbaar maakt door dat wat gekend, ervaren wordt.

Eerder werd reeds gesteld dat worden en verworden in het eigenste ondeelbare ogenblik één zijn. Ook nu weer zien wij dat scheppen en vernietigen ondeelbaar één zijn.

“Levend in alle vormen is Het onveranderlijk en altijd één (Katha Upanishad)

“Schept en vernietigt”. Of.....schept noch vernietigt?

“Er is alleen Bewustzijn en neemt alle vormen aan” (Ramana Maharshi)

Scheppend en vernietigend wordt - hoe paradoxaal - niets geschapen noch vernietigd, omdat de Essentie, het Werkelijke van alle verschijnselen, onveranderlijk blijft. Dit is de diepe betekenis van “Gij zijt Dat” en “Alles is een modus van God” of “Niet dit, niet dit” of het Zelf.

Op geen enkel moment is een tijdelijk en veranderlijk verschijnsel en transformatie daarvan in een andere al of niet waarneembare vorm niet een uitdrukking van deze Essentie.